



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Iudicia Dei approbanda, etiamsi eorum ratio lateat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

putat esse Deum, qui Deum sic iudicat. Et tamen sunt, qui Deo leges ponere, & quid facere debeat, præscribere, quòdque fecit, impatienter ferre. damnare, carpere audent.

XVI.

Matth 20. 12

Quàm meritò istos tales reprehensores Deus reprehendit, sicut ille paterfamilias murmuratores, qui dicebant: *Hi nouissimi una hora fecerunt, & pares illos nobis fecisti, qui portauimus pondus diei & astus?* Quid, ó miseri, dicitis? Pares fecit, an ideò malè fecit? ut sic faceret, causam habuit, vos non habuistis, ut murmuraretis. Iustus fuit ille, qui vobis, precio, quod pepigerat, persoluto, iniuriam non fecit: vos iniusti, qui bonitatem illius liberalitatèmq; in ceteros, & oculo nequam aspexistis, & proteruè iudicauistis. Longè proteruiores sunt, qui Deum ipsum audent, lingua impetere, & Iudicia eius sanctissima, impià temeritate suà contaminare.

XVII.

Multorum euentuum causam nequit homo plenè assequi, multorum nec attingit diuinando; nec expedit temerè illam scrutari, ne maiestatis scrutator, opprimatur à gloria. In cælum harum quoque rerum cognitio referuatur. Qui in gaudium Domini intrauerit, intrabit etià in potentias Domini. Quò & Dauid sibi scientiam occultorum Iudiciorù Dei referuauit, eorum causas etià post multum laborem non assecutus. *Existimabam, ait, ut cognoscerem hoc, labor est ante me: Donec intrem in Sanctuarium Dei: & intelligam in nouissimis eorum.* Sape enim, quod in vita latet, etià in morte hominis apparet. In cælo autem semper Dei consilia, tanquam in Sanctuario, manifestantur. In terris illud accipe consilium, immò documentum: *Noli discutere opera Altissimi, sed tuas iniquitates perscrutare, in quantis deliquisti, & quàm multa bona neglexisti.*

Psal. 72. 16.

Thom. de Kemp lib. 3. de Imitat. Christi. c. 4.

CAPVT IV.

Licitum, & utile esse, ut subinde diuinorum Iudiciorum causas indagemus.

I.



Vanquam Iudicia Dei occulta, immò inscrutabilia sint, atque hominum intelligentiam multis parasangis, excedant, neque magis ab humanæ mentis angustia, quàm immensum pelagus ab exigua scrobe (quod D. Augustino ostensum fertur) queant comprehendi, rectissimeque faci-

faciant, qui ea suspiciunt, & admirantur, atque, etiam caussis eorum latentibus, approbant; longè sanè rectiùs, quàm olim Pythagoræ auditores, quibus satis fuit, audiuisse, *ipse dixit*, (que enim ratio illum intellectum satiabit, cui nō sufficit, Deum aliquid dixisse, aut fecisse?) tamen tanta est Conditoris nostri bonitas, tanta æquitas Gubernatoris, vt non rarò sapientiæ suæ thesauros homini quoque patefaciat, & quodammodo rationem reddat suæ gubernationis.

Tamen si enim legamus: *Quis cognouit sensum Domini? aut quis consiliarius eius fuit?* non tantum qui daret consilium Deo, sed etiam qui conscius consiliorum & arcanorum diuinorū esset: tamē etiam alibi legimus, Deum dixisse: *Num celare potero Abraham, que gesturus sum?* Qua de causā D. Bernardus ita loquitur: *Quis cognouit sensum Domini? aut quis consiliarius eius fuit? non equidem nullus, sed rarus. Soli sanè qui veraciter dicere possunt: Vnigenitus, qui est in sinu Patris, ipse enarrauit nobis; ve Mundo a strepitu. Clamat in populis isdem Vnigenitus, tanquam magni consilij Angelus. Qui habet aures audiendi, audiat. Et quoniam dignos non inuenit sensus, quibus Patris committat arcanum, texit, parabolis turbis; vt audientes non audiant, & videntes non intelligant. Caterum amici seorsim audiunt: Vobis datum est nosse mysterium regnum Dei. Quibus & loquitur: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Qui sunt hi? Vtiq; quos præsciuit & prædestinauit conformes fieri imaginis Filij Dei, vt sit ipse primogenitus in multis fratribus. Magnum secretumq; innotuit consilium: nouit Dominus, qui sunt eius: sed quod notum erat Dei, manifestatum est hominibus. Nec alios sanè dignatus est tanti participatione mysterij, nisi eos ipsos, quos suos præsciuit & prædestinauit.*

Inter quos prima fuit Deipara; quæ, vt sciret, quid sibi in negotio Dominicæ Incarnationis agendum, aut quæ suæ futuræ essent partes, non de diuina potentia, aut de veritate eorum, quæ ab Angelo dicta fuerant, dubitans, audito admirabili nuncio ac salute, dixit: *Quomodo fiet istud?* aut, vt S. Ambrosius & Beda expouunt, admirans & cupiens scire modum, quo id futurum esset, sine virginitatis, aut voti violatione. Addidit enim: *Quoniam virum non cognosco.* Indagauit ergo secretissimum arcanum Dei, sed quia sanctissimo animo indagauit, meruit erudiri ab Angelo dicente: *Spiritus Sanctus superueniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi;*

II.
Rom. 11. 34.
Gen. 18. 17.
D. Bern.
epist. 107.

III.
Luc. 1. 34.